

et Forslag om en særlig Jordvurdering ikke skulde have sin Plads i det Lovforslag, som vi nu behandler. Jeg synes netop, det har sin rette Plads der, og der er for mig ingen Tvivl om, at Jordvurderingen ikke blot kan blive udført billigere, men ogsaa mindst lige saa godt i Forbindelse med den almindelige Vurdering, som hvis der blev vedtaget et særligt Lovforslag om dette Punkt. Jeg vil ogsaa tro — men jeg erkender, jeg ikke er kompetent til at dømme derom —, at en Jordvurdering ved denne Lejlighed kan foretages saaledes, at den kan blive ret vejledende med Hensyn til, om det kan være rigtigt at lægge en særlig Skat paa Jorden. Jeg vil dog gaa ud fra, at dette Forhold har været nøje overvejet i Finansministeriet og Overskyldraadet, og at ogsaa de Prøvevurderinger, der har været afholdte, maa være i høj Grad vejledende for, hvordan man skal gribe en saadan Sag an, som jeg for øvrigt erkender kan være meget vanskelig. Men vi undgaar nu ikke denne særlige Jordvurdering, og jeg tror, vi kan faa den lige saa godt ved denne Lejlighed som ved en anden, og hvorfor saa ikke tage den nu?

At Vurderingsmændene, der skal foretage Jordvurderingen eller medvirke derved, i mange Tilfælde ikke kan blive saa gode, som de helst burde være, skal jeg villigt erkende, men det, tror jeg, vil gælde, hvornaar vi end tager denne Jordvurdering, hvor længe vi end opsætter den. Vi maa nu en Gang benytte det Menneskemateriale, vi har, til Vurderingsmænd, og jeg tror ogsaa, at naar det drejer sig om at skønne, hvad Jord er værd i ubebygget Stand under Hensyn til Beskaffenhed og Belliggenhed, kan vi ikke faa bedre Vurderingsmænd end dem, vi kan faa i de forskellige Kommuner. De vil i den Henseende meget bedre kunne træffe Værdien end selv de allerlærdeste Professorer i Jordbundslære eller de allerstørste Teoretikere.

At Ejendomsskyldvurderingen, som det ogsaa er nævnt i Betænkningen — jeg lagde ikke Mærke til, om den ærede Ordfører for Mindretallet gentog det i Dag —, skulde kunne blive daarligere, fordi der samtidig skal foretages en særlig Jordvurdering, kan jeg ikke tænke mig. Jeg synes snarere, den maa blive bedre af den Grund. Det skal jo ikke være saaledes, at man først foretager den særlige Jordvurdering, tværtimod, man skal først vurdere paa sædvanlig Maade Bygninger og Jord til den Værdi, man mener, de har i Handel og

Vandel, og saa først bagefter foretage den særlige Jordvurdering.

Jeg skal ikke udtale mig nærmere om Spørgsmaalet. Jeg betragter det, som sagt, som uddebatteret i dette Øjeblik, og jeg skal indskrænke mig til at anbefale, at Mindretallets Ændringsforslag forkastes.

For Mindretallets andet Ændringsforslag om, at der skal gives Landvurderingsmændene en lidt rimeligere Betaling for deres Arbejde, har ogsaa Flertallet Sympati. Det er jo ganske overensstemmende med et Forslag, som hele Landstingsudvalget stillede i Samlingen 1913—14. Naar Flertallet desuagtet ikke har sluttet sig til Ændringsforslaget nu, skyldes det den Omstændighed, at man har haft dette Spørgsmaal stærkt fremme ved Forhandlingerne om Sagen i det andet Ting, og der har man ment — det fremgaar af Udtalelser i Folketingsudvalgets Betænkning — at kunne slaa sig til Ro med Udtalelser, som den højtærede Finansminister har fremsat i Udvalget derne og siden i Folketinget, gaaende ud paa, at han vilde søge at afhjælpe denne Mangel paa en anden Maade. Vi har da ikke fundet det rigtigt nu at tage dette Spørgsmaal op paa dette Stadium af Forhandlingerne, da man har haft det oppe i Folketinget og der ikke har villet stille noget Forslag i den Retning, men ment at kunne slaa sig til Ro med den højtærede Finansministers Udtalelser om Sagen. Den samme Betragtning har Flertallet i Landstingets Udvalg gjort gældende. Jeg maa derfor ogsaa fraraade dette Ændringsforslag.

Oluf Jensen: Det er i Anledning af Ændringsforslag Nr. 7, den nye § 10, at jeg gerne vil have Lov til at sige et Par Ord. Den ærede sidste Taler sagde, at der var Sympati indenfor Flertallet for dette Forslag, og at hele Landstingsudvalget, da vi sidst havde Lovforslaget til Behandling for to Aar siden, stillede et lignende Forslag. Jeg forstaar derfor ikke Flertallets Stilling nu. De har slaaet sig til Ro med nogle Udtalelser nede i Folketinget fra Finansministerens Side, Udtalelser, som jeg tror beror paa en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg vil gerne her i denne Forbindelse spørge den højtærede Finansminister, hvor i Ejendomsskyldlovens § 13 han finder denne Hjemmel. I Folketingsudvalgets Betænkning staar der nemlig: „Finansministeren erklærede, at Administrationen vilde drage Omsorg for, at der ydedes Vurderingsmændene i Land-